

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2557

гр. София , 29.07.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и девети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА**

като разглежда докладваното от **СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА** Гражданско дело № 20211110125102 по описа за 2021 година

Производството по делото образувано въз основа на искова молба на Национална художествена академия, ЕИК 000670716, с адрес гр.София, ул."Шипка" № 1, представлявана от Георги Георгиев Янков, насочена срещу Н. К. ДР., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул."Панайот Волов" №7А, ет.2, ап.4, за признаване за установено по отношение на ищеца, че ответника му дължи сумата от 13637.09 лв., представляваща надплатени суми по трудови възнаграждения за периода от м.май 2018 г. до м.ноември 2019 г., /по 694.40 лв. за всеки месец от 2018 г. и по 734.72 лв. за всеки месец от 2019 г./, свързани с неправилно определен процент за придобит трудов стаж и професионален опит и определено на това основание допълнително възнаграждение към основната месечна заплата, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК – 20.11.2020 г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендират се направените по делото разноски.

С исковата молба са представени докладна записка от главен счетоводител на НХА №1559/20.10.2020 г., справка, изготвена от главен счетоводител на НХА за основното трудово възнаграждение на Н. К. ДР., справка, изготвена от експерт човешки ресурси в НХА за основното трудово възнаграждение на Н. К. ДР., допълнително споразумение № 33-Л5/23.01.2018 г., допълнително споразумение № 8-Л5/28.01.2019 г., писмо № 99104-37/30.04.2018 г. на Министъра на образованието и науката, Одитен доклад № 8007/06.11.2019 г.

Иска се да бъде приобщено ч.гр.д.№ 57647/2020 г. по описа на СРС, по което се е развило заповедното производство между страните.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, в който изразява становище по допустимостта и основателността на предявените искове.

Прави се искане за задължаване на ищеца да представи Вътрешните правила за работната заплата в НХА, актуални за периода от м.05. до м.12.2018 г. и за периода от м.01. до м.11.2019 г., както и информация за възстановени неправомерно получени суми за допълнително трудово възнаграждение за прослужено време от служители на ръководни длъжности /заместник-ректор, декани и шеф-катедри, ръководството на филиал Бургас/, получени в периода от м.05. до м.12.2018 г. и за периода от м.01. до м.1.2019 г., както и информация за образувани заповедни и искиви производство за събиране на тези суми.

Съдът, след като извърши служебна проверка по реда на чл. 140, ал.1 от ГПК на редовността на исковата молба и на предявените искове, както и другите искания и

възражения на страните, намира, че следва да се произнесе с определение по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата.

По доказателствените искания на страните, съдът намира следното: Следва да бъдат приети като писмени доказателства представените с исковата молба такива като относими към предмета на спора.

От исканията на ответника за задължаване на ищеца да представи документи, съдът намира, че следва да се уважи единствено това, касаещо вътрешните правила за работната заплата в НХА. Другото искане е неотносимо към предмета на спора, поради което следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ ДОКЛАДА ПО ДЕЛОТО : Производството по делото образувано въз основа на искова молба на Национална художествена академия, ЕИК 000670716, с адрес гр.София, ул."Шипка" № 1, представлявана от Георги Георгиев Янков, насочена срещу Н. К. ДР., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул."Панайот Волов" №7А, ет.2, ап.4, за признаване за установено по отношение на ищеца, че ответника му дължи сумата от 13637.09 лв., представляваща надплатени суми по трудови възнаграждения за периода от м.май 2018 г. до м.ноември 2019 г., /по 694.40 лв. за всеки месец от 2018 г. и по 734.72 лв. за всеки месец от 2019 г./, свързани с неправилно определен процент за придобит трудов стаж и професионален опит и определено на това основание допълнително възнаграждение към основната месечна заплата, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК – 20.11.2020 г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендират се направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че със свое писмо № 9104-37/30.04.2018 г., Министерът на науката и образованието е уведомило НХА, че е констатирано нарушение относно прилагането на разпоредбата на чл.12, ал.1 и ал.8 от НСОПЗ, изразяващо се в неправилно начисляване на процент придобит трудов стаж и професионален опит, като неправилното начисляване се състои в това, че към основната месечна заплата по чл.119 и чл.107 от КТ се добавя и допълнително възнаграждение за заемана ръководна длъжност по чл. 29, ал.2 и чл.32, ал.1 т. 3 от ЗВО. Ищецът поддържа, че с посоченото писмо, МОН му е указал, че следва да се преразгледа подхода на изчисляване на размера на допълнителното възнаграждение за трудов стаж и професионален опит, като получените в тази връзка неправомерно средства следва да бъдат възстановени.

Отбелязва се, че същото нарушение е констатирано и в одитен доклад № 8007-87/06.11.2019 г. на МОН. Ищецът се позовава на справка, дадена от експерт човешки ресурси при НХА за основно трудово възнаграждение на Н.Д. и справка от главен счетоводител на НХА, за периода от м.05.2018 г. до м.11.2019 г., през който ответникът е заемал ръководна длъжност, а именно ректор на НХА и в това му качество неправомерно му е изплатена сумата от 13637.09лв., като за всеки един от месеците на претендирания период при получаване на трудовото си възнаграждение ответникът е получавал неправомерно по 694.40 лв. за всеки месец за периода от м.05.2018 г. до м.12.2018 г. и по 734.72 лв. за периода от м.01.2019 г. до м.11.2019 г.

При тези данни се аргументира становище, че надплатените суми в общ размер на 13637.09 лв. се явяват платени без основание и следва да се върнат на Национална художествена академия, заедно със законната лихва от датата на предявяване на заявлението до окончателното изплащане на дълга. Според ищеца е налице неоснователно обогатяване на ответника с посочената сума и съответно обедняване на Националната художествена академия със същата сума, поради което ответникът дължи връщането ѝ.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв, в който изразява становище по допустимостта и основателността на предявения иск.

Изразява се становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск.

Ответникът не оспорва, че писмо с изх. № 9104-37/30.04.2018 г. на министъра на образованието и науката е получено от НХА, което той е разпределил към главния счетоводител. Оспорва обаче, че в него се съдържат указания за възстановяване на сумите като неправомерно получени, както и твърдението на ищеца, че в одитен доклад № 8007-87/06.11.2019 г. на МОН се съдържа такова указание.

Ответникът твърди, че претендираните за възстановяване суми за допълнително трудово възнаграждение в процесиите периоди са получени от него на правно основание и добросъвестно. Ответникът се позовава на клаузите, залегнали в индивидуалния му трудов договор, на Вътрешните правила на НХА за работната заплата и на чл.12, ал.1 от НСОПЗ. Отбелязва, че с допълнително споразумение № 33-Л/5/23.01.2018 г. към трудов договор № 123/24.02.1993 г., считано от 01.01.2018 г. е договорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 2575.00 лв. и допълнително възнаграждение за клас в размер на 56 % или сумата от 1442.00 лв., а с допълнително споразумение № 18-Л/5/28.01.2019 г., считано от 01.01.2019 г., е договорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 2695.10 лв. и допълнително възнаграждение за клас от 57.40 % или сумата от 1546.99 лв. С оглед на това се сочи, че липсва договорено допълнително възнаграждение за ръководна длъжност, доколкото заплата е посочена като една сума, без да са конкретизирани нейни отделни компоненти. Ответникът твърди, че към момента на сключване на двете допълнителни споразумения, Вътрешните правила за работната заплата в НХА предвиждат начин на определяне на основната заплата за ръководните длъжности, като компонентът от основното месечно трудово възнаграждение, определен за заеманата ръководна длъжност, не би могъл да има характер на допълнително възнаграждение, тъй като възнаграждението за изпълнението на длъжността „Ректор виеше училище“ е основно за административната длъжност, чиито основни функции по трудовото правоотношение са свързани с ръководството и организацията на дейността на висшето училище. С оглед на това ответникът аргументира становище, че е спазена разпоредбата на чл.12, ал.1 от НСОПЗ, която предвижда, че допълнителното възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит е в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор.

Ответникът се позовава на решение № 176 от 10.01.2019 г., постановено по гр.д.№ 3658/2017 г., по описа на ВКС, ГК, III г.о., в което се приема, че изцяло в компетентността на висшето учебно заведение е да установи правилата, по които се определя основната работна заплата на ръководните длъжности, включително и решението дали същата ще се формира от отделни компоненти.

Ответникът прави анализ на нормативната уредба в областта на висшето образование, въз основа, на който извежда аргументи, че разпоредбите на правилника, касаещи планирането, формирането и реда за отчитане на индивидуалната нормативна заетост на всеки преподавател, както и условията, при които се дължат други допълнителни

трудови възнаграждения за отчетената за определен период над норматива дейност, в т.ч. и размерите на тези възнаграждения, имат значението на „вътрешни правила“ по смисъла на субсидиарно приложимите чл.242, чл.244 КТ, чл.13, ал.1, т.4 и чл.22, ал.1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.“

С оглед на това се иска съдът да приеме, че допълнителното възнаграждение за прослужено време, изплатено на ответника в двата процесни периода, е определено в съответствие с действащия трудов договор, Вътрешните правила за работната заплата и чл.12, ал.1 от НСОПЗ, респ., че липса основание за възстановяване на сумите като получени без правно основание.

На самостоятелно основание ответникът оспорва иска и поради наличието на добросъвестност при получаване на процесните суми. Според него сумите са получени добросъвестно от него на основание действителен трудов договор и в размери, определени съгласно действащите към момента Вътрешни правила за работната заплата, поради което и не се дължи тяхното възстановяване. При това положение, той се позовава на решение № 791 от 17.01.2011 г., постановено по гр.д.№ 271/2010 г. по описа на ВКС, ГК, III г.о., в което се приема, че съгласно чл. 271, ал. 1 от КТ - работникът или служителът не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудовото правоотношение, които е получил добросъвестно. В отговора на исковата молба се обръща внимание на понятието за добросъвестност, което е изяснено в Тълкувателно решение № 79 от 1965 г. на ОСГК. Съпоставено с фактическата обстановка, ответникът изразява становище, че добросъвестност е налице при действителен трудов договор е посочен размер на основна заплата, включващ възнаграждение за ръководна длъжност, и определен процент за прослужено време върху основната заплата за определяне на допълнителното възнаграждение за прослужено време. С оглед на това и при липсата на констатации в писмото на МОН от 08.05.2018 г. за незаконосъобразност на правилата за определяне на основната заплата на ръководните длъжности чрез няколко компонента, налице е основание за получаване на процесните суми и то никога не е отпадало.

Ответникът оспорва иска и по размер. Оспорва и представената с исковата молба справка за основното му трудово възнаграждение.

С оглед на така изложеното се обосновава неоснователност на предявения иск и се иска от съда да ги отхвърли като присъди на ответника направените от него разноски.

- обстоятелства, от които произтичат претендираните права и задължения - ищецът претендира права от платени на ответника суми без основание;

- правна квалификация - предявеният иск е с правно основание чл.422 от ГПК вр. чл.55, ал.1, предл.1 от ЗЗД и чл.59 от ЗЗД;

- права и обстоятелства, които се признават – ответникът признава, че е получил процесните суми;

- обстоятелства, които не се нуждаят от доказване – изплащане и получаване от страна на ответника на процесните суми;

- разпределение на доказателствената тежест – ищецът следва да установи, че е заплатил на ответника процесната сума, обогатяването на последния и своето обедняване, както и фактът, от който настъпва това имуществено разместване; ответникът трябва да докаже основанието, на което е получил процесната сума;

- факти, за които страните не сочат доказателства – няма такива.

ПРИЕМА следните писмени доказателства: докладна записка от главен счетоводител на НХА №1559/20.10.2020 г., справка, изготвена от главен счетоводител на НХА за основното трудово възнаграждение на Н. К. ДР., справка, изготвена от експерт човешки ресурси в НХА за основното трудово възнаграждение на Н. К. ДР., допълнително споразумение № 33-Л5/23.01.2018 г., допълнително споразумение № 8-Л5/28.01.2019 г., писмо № 99104-37/30.04.2018 г. на Министъра на образованието и науката, Одитен доклад № 8007/06.11.2019 г.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца Национална художествена академия най-късно в първото по делото съдебно заседание да представи Вътрешните правила за работната заплата в НХА, актуални за периода от м.05. до м.12.2018 г. и за периода от м.01. до м.11.2019 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н.Д. за задължаване на Национална художествена академия да представи и информация за възстановени неправомерно получени суми за допълнително трудово възнаграждение за прослужено време от служители на ръководни длъжности /заместник-ректор, декани и шеф-катедри, ръководството на филиал Бургас/, получени в периода от м.05. до м.12.2018 г. и за периода от м.01. до м.1.2019 г., както и информация за образувани заповедни и иски производствено за събиране на тези суми.

ПРИБИЩАВА към материалите по настоящето дело ч.гр.д.№ 57647/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 128 състав.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 09.11.2021 г. от 10.20 ч., за която дата да се призоват страните.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК, **СЪДЪТ НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ ПОСТИГАНЕТО НА СПОРАЗУМЕНИЕ и към МЕДИАЦИЯ.**

Препис от настоящето определение да се връчи на страните, а на ищеца и препис от отговора на ответника.

Определението не подлежи на
о б ж а л в а н е .

Съдия при Софийски районен съд: _____